

9. Η Αυτοκρατορία χωρίζεται σε Ανατολική και Δυτική

Ο Θεοδόσιος χωρίζει ξανά την αυτοκρατορία σε Ανατολική και Δυτική. Η Ανατολική (Βυζαντινή) οργανώνεται και προοδεύει. Οι Γότθοι κατακτούν τη Δυτική. Οι Βάνδαλοι περνούν στην Αφρική και κυριεύουν την Καρχηδόνα.

Η βυζαντινή αυτοκρατορία μένει ενωμένη έως τα τέλη του 4ου μ.Χ. αιώνα. Τα τελευταία χρόνια της βασιλείας του Θεοδόσιου όμως μετακινούμενοι λαοί – Ούννοι, Γότθοι και Βάνδαλοι – παραβιάζουν τα βόρεια σύνορα και απειλούν την αυτοκρατορία. Τότε ο Θεοδόσιος, λίγο πριν από τον θάνατό του (395 μ.Χ.), μοίρασε την αυτοκρατορία στους δυο γιους του, πιστεύοντας ότι έτσι θα κυβερνιόταν καλύτερα. Ο **Αρκάδιος** πήρε το ανατολικό της τμήμα και ο **Ονώριος** το δυτικό.

1. Χάρτης του Ανατολικού και του Δυτικού Ρωμαϊκού Κράτους, μετά τη διαίρεση της αυτοκρατορίας από τον Θεοδόσιο.

Ο Αρκάδιος και ο γιος του **Θεοδοσίος Β΄** που τον διαδέχτηκε, οργάνωσαν το ανατολικό κράτος και αντιμετώπισαν τον κίνδυνο με πολεμικά και διπλωματικά μέσα. Οχύρωσαν με διπλό τείχος την Πόλη, έβαλαν πλωτές φρουρές στον Δούναβη και έκλεισαν πολυδάπανες συμφωνίες ειρήνης με τους γείτονες που τους απειλούσαν. Σε κάποιους απ' αυτούς, μάλιστα, έδωσαν γη για καλλιέργεια και άλλους τους πήραν ως μισθοφόρους στον βυζαντινό στρατό.

Οι κάτοικοι του Ανατολικού κράτους εκτιμούσαν όλα αυτά, ένωσαν ασφαλείς και βοηθούσαν το έργο των αυτοκρατόρων. Αν και ανήκαν σε διαφορετικά έθνη, αποδέχονταν όλοι τον ρωμαϊκό νόμο, τη χριστιανική θρησκεία και την ελληνική γλώσσα. Ήταν τα κοινά στοιχεία που τους ένωναν.

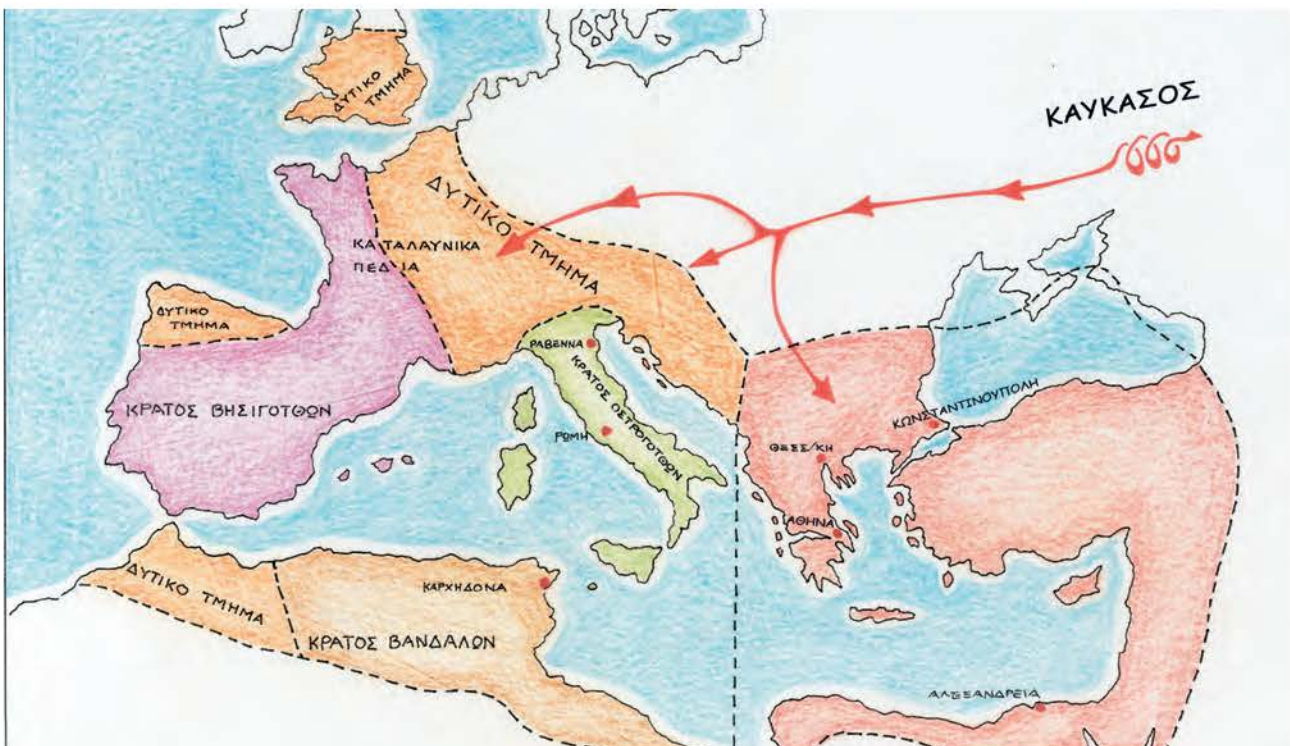
Στο δυτικό κράτος όμως τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά. Εκεί, οι **Γότθοι** με αρχηγό τον **Αλάριχο** κατάφεραν να κυριεύσουν τη Ρώμη, να τη λεηλατήσουν επί τρεις ημέρες και ν' αποχωρήσουν παίρνοντας μαζί τους μεγάλο μέρος των θησαυρών της (410 μ.Χ.).

Το ίδιο σχεδίαζαν να κάνουν, λίγα χρόνια αργότερα, και οι **Ούννοι**, που με αρχηγό τον **Απίλα** απειλούσαν τα σύνορα του Δυτικού ρωμαϊκού κράτους. Ο Ρωμαίος στρατηγός **Αέπιος** όμως, αφού συμμάχησε πρώτα με τους Γότθους, νίκησε τους Ούννους και συνέτριψε τον στρατό τους στα **Καταλαυνικά Πεδία**.

Τα επόμενα χρόνια οι οργανωμένες γοθτικές φυλές επιτέθηκαν πάλι κατά των δυτικών επαρχιών. Το Δυτικό ρωμαϊκό κράτος, αδύναμο οικονομικά και στρατιωτικά, δεν μπόρεσε αυτή τη φορά να τους αντιμετωπίσει. Έτσι, μια απ' αυτές τις φυλές, οι Βάνδαλοι, με αρχηγό τους τον **Γελίμερο**, πέρασαν τον Ρήνο και μέσα από τη Γαλλία και την Ισπανία έφτασαν στο Γιβραλτάρ. Από εκεί, σχεδόν ανεμπόδιστοι, πέρασαν στη βόρεια Αφρική κατέλαβαν την **Καρχηδόνα** και την έκαναν πρωτεύουσά τους.

2. Αρκάδιος
(Μουσείο
Κωνσταντινούπολης)

3. Χάρτης της πορείας των Ούννων, από τη μακρινή Ασία και τις Πύλες του Καυκάσου στην Ευρώπη και στα σύνορα του ρωμαϊκού κράτους.

4. Ο ρωμαϊκός στρατός αντιμετώπισε αποτελεσματικά τις επιθέσεις των Ούννων.

Με την ίδια ευκολία οι Γότθοι κατέκτησαν τις δυτικές επαρχίες, της Γαλλίας, της Ισπανίας και της Ιταλίας. Στην τελευταία μάλιστα, ο αρχηγός των Οστρογόθων **Θευδέριχος** ίδρυσε το «γοθικό βασίλειο της Ιταλίας» με πρωτεύουσα τη **Ραβέννα**.

Έτσι το 476 μ.Χ. το δυτικό ρωμαϊκό κράτος διαλύθηκε οριστικά.

- Γιατί ο Θεοδόσιος χώρισε την αυτοκρατορία;
- Με ποιους τρόπους αντιμετώπισε το Ανατολικό τμήμα τους κινδύνους από τις επιδρομές;
- Ποιους εχθρούς αντιμετώπισε και πώς το Δυτικό τμήμα;

5. Εξελληνισμός του Ανατολικού κράτους

5.1. Η αυτοκράτειρα Ευδοκία έφερε την ελληνική Παιδεία από την Αθήνα στην Κωνσταντινούπολη.

«Στο Ανατολικό κράτος έγιναν σημαντικές εσωτερικές αλλαγές στη διάρκεια του 5ου αιώνα. Ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος Β' και η Ελληνίδα σύζυγός του Ευδοκία ίδρυσαν στην Πόλη το Πανδιδακτήριο, ένα είδος Πανεπιστημίου της εποχής. Τα μαθήματα σ' αυτό διδάσκονταν στην ελληνική και τη λατινική γλώσσα. Από τους 31 καθηγητές του οι 16 δίδασκαν στην ελληνική και οι 15 στη λατινική γλώσσα.

Και στις δύο γλώσσες ακόμη συντάσσονταν οι διαθήκες των πολιτών, οι αποφάσεις των δικαστηρίων και τα διατάγματα των αυτοκρατόρων». Έτσι η ελληνική γλώσσα έπαιρνε επίσημη θέση στη διοίκηση του κράτους.

Διον. Ζακυθινού, Βυζαντινή Ιστορία.

6. Οι Ούννοι

«Οι Ούννοι ήταν μικρού αναστήματος και γρήγοροι στις κινήσεις. Ήταν ακόμη επιδέξιοι ιππείς και τοξότες. Είχαν ευρείς ώμους, αυχένα δυνατό και πάντοτε άκαμπτο από περηφάνια. Σκληραγωγούσαν τα νεογέννητα παιδιά τους και χάραζαν με σπαθί τα μάγουλά τους, για ν' αντέχουν στα τραύματα. Τα τρομερά χαρακτηριστικά τους προκαλούσαν φόβο στους αντιπάλους τους, οι οποίοι τρομοκρατούνταν και τρέπονταν σε φυγή, όταν έβλεπαν το παραμορφωμένο τους πρόσωπο και τα μικρά τους μάτια».

Ιορδάνης (Γότθος ιστορικός)

